

Република Србија
УПРАВНИ СУД
28 У. 18198/17
Дана 24.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Јасмине Минић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Маријом Козомара, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. д.о.о. Београд, Улица ... бр. ..., чији је пуномоћник Будимир М. Мрдовић, адвокат из Београда, Улица београдског батаљона бр.10, поднетој против Комисије за хартије од вредности Републике Србије, ради поништаја решења број: 4/0-32-3259/9-17 од 03.11.2017.године, у правној ствари одобрења објављивања понуде за преузимање акција, у нејавној седници већа, одржаној дана 24.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијен је предлог тужиоца за прекид поступка одобрења објављивања понуде за преузимање акција Б.Б., АД (...), ... бр. 3, МБ ... (тачка 1. диспозитива), и одређено да је ово решење коначно у управном поступку а подношење тужбе којом се покреће управни спор не одлаже његово извршење (тачка 2 диспозитива).

У тужби поднетој Управном суду непосредно дана 01.12.2017. године тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Навео је да је оспорено решење донето неправилном применом чл. 100. и 107, у вези члана 136. Закона о општем управном поступку јер је тужени орган је био дужан да прекине поступак одобрења објављивања предметне понуде док се не реши претходно питање, односно до окончања спора који се пред Управним судом води у предмету У 15295/17 по тужби тужиоца којом је оспорио законитости Закључка о отклањању неправилности од 22.09.2017. године. Имајући у виду наведено, предложио је да суд донесе пресуду којом се тужба уважава и поништава оспорено решење. Трошкове је тражио за судске таксе на тужбу и одлуку и за састав тужбе у износу од 37.500,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења указујући да се тужбом заправо побија закључак

туженог од 22.09.2017. године, који је предмет другог управног спора пред насловним судом. Сматрајући да наводима тужбе нису доведени у сумњу чињенични разлози за доношење побијеног решења као ни правни основ истог, предложио је да суд донесе пресуду којом се тужба одбија као неоснована.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба неоснована.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења поступак одобрења објављивања понуде за преузимање акција циљног друштва Б.Б., АД ..., покренут је дана 06.09.2017. године захтевом тужиоца број: ... . Како достављена документација није била у складу са чланом 20. став 2. Закона о преузимању акционарских друштава ("Службени гласник РС", бр. 46/2006...108/2016) и чланом 4. став 4. Правилника о садржини и форми понуде за преузимање акција ("Службени гласник РС", бр. 7/2017), а пре свега није утврђен дан настанка обавезе објављивања понуде за преузимање акција у складу са одредбама закона (услед чега није могуће утврдити цену у понуди за преузимање у складу са чланом 22. закона), Закључком о отклањању неправилности донетом на 34. седници одржаној дана 22.09.2017. године, понуђачу је наложено да, у року од 30 дана од пријема овог закључка, изврши допуну документације. Тужилац је дана 23.10.2017. године туженом органу доставио предлог за прекид поступка одобрења објављивања понуде за преузимање до доношења правноснажне одлуке Управног суда по тужби тужиоца поднетој 12.10.2017. године против туженог органа у вези оспоравања Закључка о отклањању неправилности број: 4/0-32-3259/3-17 од 22.09.2017. године. У предлогу је, између осталог, наведено да је питање законитости наведеног закључка претходно питање од чијег исхода зависи исход предметног поступка пред Комисијом, те да су испуњени услови из члана 100. став 1. у вези члана 107. ст. 1. и 4. Закона о општем управном поступку за прекид поступка. Одлучујући о том предлогу, тужени орган је нашао да правни одговор на одређено правно питање, да би оно имало карактер претходног питања, у смислу члана 107. Закона о општем управном поступку, мора чинити битан саставни део чињеничне грађе коју је неопходно утврдити да би се могло одлучити о предмету управног поступка, односно оно је претходно у односу на решење главне управне ствари. С тим у вези, закључио је да законитост закључка о отклањању неправилности, којим је подносиоцу захтева наложена допуна документације, и који представља управни акт којим орган управља поступком, не може бити претходно питање у смислу члана 107. Закона о општем управном поступку. Поред тога, против наведеног закључка, у смислу члана 146. став 4. Закона о општем управном поступку, није дозвољена жалба нити се може покренути управни спор, већ се исти може побијати жалбом односно тужбом против решења.

Одредбом члана 107. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16), прописано је да ако орган наиђе на питање без чијег решења не може да одлучи о управној ствари, а које чини самосталну правну целину и за чије

решавање је надлежан суд или други орган (претходно питање), може сам да расправи претходно питање или да прекине поступак док суд или други орган не реше претходно питање. Одредбом члана 146. истог закона прописано је да је закључак управни акт којим орган управља поступком и који се доноси кад овим законом није одређено да се доноси решење (став 1), при чему против закључка није дозвољена жалба, нити се може покренути управни спор (став 3), већ се може побијати жалбом, односно тужбом против решења (став 4).

Одредбом члана 13. став 8. Закона о преузимању акционарских друштава ("Службени гласник РС", бр. 46/2006...108/2016) прописано је да уколико приликом одлучивања о захтеву за одобрење објављивања понуде за преузимање, као и њене измене, Комисија утврди одређене неправилности, наложиће понуђачу да уреди захтев и достави документацију која недостаје и утврдиће рок у коме је дужан то да учини, с тим да ће, према ставу 9. наведеног члана овог закона, Комисија донети закључак којим се захтев понуђача одбацује, ако понуђач у остављеном року не поступи по захтеву Комисије.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитиране прописе, правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган нашао да у конкретном случају није било услова за прекид поступка јер исход управног спора којим се оспорава законитост закључка о отклањању неправилности не представља претходно питање у поступку одобрења објављивања понуде за преузимање акција. Ово јер је, у смислу члана 146. Закона о општем управном поступку, у вези члана 13. став 8. Закона о преузимању акционарских друштава, предметни закључак акт којим се управља поступком и који има својство акцесорног акта против кога није дозвољена жалба нити се може покренути управни спор већ се може побијати само жалбом односно тужбом против акта којим је одлучено о захтеву тужиоца. Осим тога, суд је увидом у решење Управног суда 25 У 15259/17 од 16.10.2017. године утврдио да је тужба поднета против Закључка о отклањању неправилности број: 4/0-32-3259/3-17 од 22.09.2017. године одбачена јер наведени закључак не представља управни акт у смислу члана 3. и 4. Закона о управним споровима већ акт о управљању поступком у смислу члана 146. Закона о општем управном поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, суд је донео применом одредби чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чл. 150, 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11...18/20), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, будући да тужилац у овом спору није успео, па му право на накнаду трошкова не припада.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.12.2020. године, 28 У 18198/17

Записничар,
Марија Козомора,с.р.

Председник већа - судија
Весна Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ